586/00

Den 17. april 2000 blev i sag nr. 50.906:

xxxx xxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxx xxxxxx xxxx
xxxxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Danske Forsikring, Liv
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har gruppelivsforsikring i Danske Forsikring, Liv, klager ved sin advokat over, at selskabet har annulleret gruppeinvaliderenteforsikringen i medfør af forsikringsaftalelovens § 6.

Ved forsikringens tegning i september 1997 afgav klageren en "blank" helbredserklæring. Klageren havde svaret nej til spørgsmålet: "1. Har De inden for de sidste 10 år været undersøgt/behandlet af læge, kiropraktor, fysioterapeut eller anden behandler, fået foretaget laboratorieundersøgelse eller været indlagt/undersøgt på sygehus, ambulatorium eller lignende?"

Herefter antog selskabet forsikringen den 11/9 1997.

I september 1998 har klageren ansøgt om erstatning for tab af erhvervsevne og præmiefritagelse, da hun havde fået konstateret sklerose.

Af journaludskrift fra KAS Glostrup fremgår bl.a.: "02.06.98 … Søgte læge for 2-3 år siden på grund af snurren i venstre ben. Fik at vide at hun havde nervebetændelse og fik

B-vitamin med god effekt. Har haft disse symptomer af og til, men er blevet bedre, når hun tager B-vitamin. Ikke haft synsforstyrrelser eller symptomer på synsnervebetændelse. Ikke haft hovedpine."

Klagerens læge P.R. har i skrivelse af 5/1 1999 til selskabet anført: "I besvarelse af Deres brev af 18.12.98 og i forlængelse af mit brev af 22.10.98 kan oplyses, at ..(klageren) 19.12.95 blev behandlet af mig for neuritis causa ignota. Dette viste sig ved føleforstyrrelser lidt diffust på kroppen. Hun blev sat i behandling med stærke B-vitaminer med god effekt, og jeg har ikke behandlet hende siden for neurologisk lidelse, før hun 02.10.98 blev indlagt KAS Glostrup og fik stillet diagnosen dissemineret sclerose."

Af førtidspensionsskema D af 5/2 1999 fremgår bl.a.: "KAS, Glostrup mener, at ansøger har haft sit første attack i 1995, hvor hun opsøgte egen læge, da tæerne sov på venstre fod. Ikke dengang nærmere undersøgt, men behandlet med B-vitaminer med god effekt. Egen læge mener ikke, at der var tale om sklerose."

Af speciallægeerklæring af 5/2 1999 fremgår bl.a.: "I 1995 havde klienten en periode med sovende fornemmelse i venstre lår. Tilfældet blev af egen læge opfattet som nervebetændelse, og der blev givet B-vitamin. Retrospektivt må der have været tale om 1. attak i dissemineret sklerose. Der synes dog at have været ro i sygdommen indtil klienten i juni 1998 blev indlagt med pludseligt opstået gangbesvær og følelsesløshed på begge lår og underben."

Klagerens læge P.R. har i skrivelse af 27/4 1999 til klagerens advokat anført: "Patienten henvendte sig første gang med symptomer på nervebetændelse i form af føleforstyrrelser på benene. Blev sat i behandling med stærke B-vitamintabl., og under den behandling svandt symptomerne. 23.02.96 havde hun brændende smerter i benene. Hun kontaktede mig pr. tlf., og jeg havde hende mistænkt for at have herpes, men symptomerne svandt og hun kontaktede mig ikke vedr. udslet. 02.06.98 blev hun henvist til hospital på mistanke om diskusprolaps med affektion af nervegrenene til området omkring balderegionen og i lysken. (cauda equina) i tilslutning hertil indlagt akut, og man stiller på hospitalet diagnosen dissemineret sclerose. Hele forløbet kan naturligvis godt tolkes som om hun allerede i dec. 95 havde de første symptomer på dissemineret

sclerose, men jeg opfattede dem som uspecifikke nervebetændelsessymptomer, som man ser en gang imellem, og som responderer på B-vitaminer, enten som tabl. eller indsprøjtninger."

Da selskabet ikke ville have tegnet gruppeinvaliderenteforsikringen, såfremt klageren havde afgivet korrekte helbredsoplysninger, har selskabet annulleret forsikringen.

Klagerens advokat påstår selskabet tilpligtet at anerkende, at ophævelsen af gruppeinvaliderenteforsikringen er uberettiget, og at klageren opnår ret til udbetaling af ydelse samt præmiefritagelse.

Klagerens advokat og selskabet er enige om, at klageren på tegningstidspunktet har afgivet urigtige oplysninger om lægekonsultationen og den efterfølgende behandling med B-vitaminer i 1995, jf. forsikringsaftalelovens § 6. Der er endvidere enighed om, at klageren ikke har afgivet urigtige oplysninger ved ikke at oplyse om telefonsamtalen med lægen i 1996.

Over for nævnet har advokaten i skrivelse af 12/7 1999 anført: "Imidlertid har selskabet ikke godtgjort, at man ville have afvist indtegning af forsikringen, såfremt oplysningerne om behandlingen af klageren med B-vitaminer i december 1995 havde været givet på tidspunktet for forsikringens indtegning, jf. forsikringsaftalelovens § 6, stk. 2. I den forbindelse bemærkes det, at selskabet ved fremlæggelse af antagelsesvilkårene for invaliderenteforsikringen eller indhentelse af et responsum fra Bedømmelsesforeningen skal godtgøre, at oplysningen om B-vitaminbehandlingen i 1995 ville have medført en umiddelbar afvisning af gruppeinvaliderenteforsikringen, eller at det ville have foranlediget selskabet til at indhente yderligere oplysninger fra klagerens praktiserende læges oplysninger om årsagen til vitaminbehandlingerne ville have medført afslag på forsikringsdækning."

Selskabet har i skrivelse af 25/8 1999 til nævnet anført: "..(Klageren) har således undladt at give korrekte helbredsoplysninger i forbindelse med forsikringens oprettelse. Vores lægekonsulenter mener, at havde vi ved antagelsen af forsikringen haft kendskab til dette, ville vi have bedt om yderligere oplysninger fra egen læge for at kunne bedømme,

hvorvidt forsikringen ville være blevet antaget. Dette dokumenteres af vedlagte udskrift fra vores system til fastsættelse af forsikringsrisici baseret på helbredsforhold Life Underwritting Information System, LUIS (bilag C). Herefter ville antagelsen afhænge af lægens svar. Ved klagerens bilag 7 er vi blevet bekendt med, at klageren også den 23. februar 1996 havde telefonisk kontakt med sin læge på grund af brændende smerter i benene. Denne oplysning ville vi have fået, hvis vi ved tegningen havde fået lejlighed til at bede om yderligere oplysninger fra egen læge, herunder eventuelt bede forsikrede om at få foretaget en lægeundersøgelse. Af bilag C fremgår, at vi med gentagne tilfælde af neuritis (eller noget, der kan sammenlignes hermed) ville have givet et afslag. Efter forsikringsaftalelovens § 6 er vi alene forpligtet efter policen i det omfang og på de vilkår, som vil ville have antaget forsikringen på, hvis vi havde fået alle de korrekte oplysninger."

Hertil har advokaten i skrivelse af 9/9 1999 til nævnet anført: "Det bestrides endvidere, at selskabet ville have fået oplysning om telefonsamtalen, såfremt man havde rettet henvendelse til klagerens praktiserende læge. Jeg henleder herved nævnets opmærksomhed på det af selskabet fremlagte bilag B, hvor lægen netop undlader at oplyse om telefonsamtalen, selvom selskabet øjensynligt har skrevet til lægen for at få nærmere oplysninger. Særligt for så vidt angår spørgsmålet om selskabets dokumentation for, at man ville have givet afslag på forsikringen bemærkes, at selskabet som nævnt ovenfor ikke ville have fået oplysning om den praktiserende læges telefonsamtale med klageren, selvom selskabet havde haft grundlag for at bedømme klagerens tilstand som 'gentagne tilfælde af neuritis (eller noget der kan sammenlignes hermed)', hvorfor den af selskabet som bilag C fremsendte udskrift af bedømmelse af forsikringsrisici allerede af denne grund ikke dokumenterer, at selskabet ville have givet afslag på invaliderentedækning. Med andre ord: selv hvis klageren havde oplyst om lægekonsultationen i december 1995, ville selskabet ikke have fået oplysninger om den efterfølgende telefonkonsultation, og selskabet kan derfor ikke med henvisning til 'gentagne tilfælde af neuritis' give afslag. Idet selskabet heller ikke i øvrigt med det fremsendte bilag C har dokumenteret, at man ville have givet afslag på grundlag af oplysningen om klagerens behandling med B-vitaminer i december 1995, fastholder jeg, at klageren har krav på fuld dækning under den tegnede invaliderente. Bemærkningen i selskabets brev af 25. august 1999 om indhentning af yderligere oplysninger fra den praktiserende læge, hvilke

oplysninger må forventes at være i overensstemmelse med oplysningerne i bilag B, den praktiserende læges brev af 5. januar 1999, og at antagelsen ville 'afhænge af lægens svar' kan ikke anses for at være fornøden dokumentation for, at selskabet rent faktisk ville have afvist antagelsen, jf. bevisbyrdereglen i § 6 stk. 2."

Selskabet har i skrivelse af 21/9 1999 til nævnet anført: "Med henvisning til vores første brev mener vi dog, at det er en oplysning, som vi ville have fået, såfremt ..(klageren) havde oplyst os om behandlingen den 19. december 1995 for neuritis causa ignota. Dette synspunkt fastholder vi til trods for, at den praktiserende læge ikke af sig selv gav oplysning om telefonkonsultationen ved bilag B. Dette burde lægen måske have gjort, men vores forespørgsel ville imidlertid have været formuleret mere præcist, hvis vi havde vidst, hvad vi konkret skulle spørge til. Desuden er vi fortsat af den opfattelse, at bilag C dokumenterer, at vi ville have givet afslag på forsikringen, hvis de rette oplysninger havde været givet. Således udtaler vores lægekonsulent også, at det er ganske givet, at man ud fra de nye oplysninger om neuritis causa ignota og de efterfølgende brændende smerter i benene ville have givet et afslag."

Nævnet udtaler:
Indledningsvis kan det konstateres, at der er enighed om, at klageren på tegningstidspunktet har afgivet urigtige oplysninger ved ikke at oplyse om lægekonsultationen og den efterfølgende behandling med B-vitaminer i 1995, og at klageren ikke har afgivet urigtige oplysninger ved ikke at oplyse om telefonsamtalen med lægen i 1996.

Da nævnet efter dets gennemgang af sagen finder at måtte lægge til grund som sandsynligt, at selskabet ikke ville have antaget gruppeinvaliderenteforsikringen, såfremt korrekte helbredsoplysninger havde foreligget på tegningstidspunktet, kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har annulleret forsikringen som sket, jf. forsikringsaftalelovens § 6.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard